

Насилие за защита

Вариант на схващането, че „Властта“ осигурява „облаги“ с обратно действие и че това оправдава всички начини на кражба и ограбване, е очевидно нелепото твърдение, че е необходимо хората да бъдат насилствено управлявани и ограбвани, така че „Властта“ да може да ги *защитава* от лошите хора, които в противен случай щели да ги управляват насилствено и да ги ограбват. Този абсурд, тази изопачена благовидна причина е съвсем обичайна, независимо от това, дали става дума за авторитарна армия или местно „прилагане на закона“. И етатистите разчитат на всяването на паника, за да подкрепят една такава лудост, правейки злокобни предвещания за всички неприятни неща, които според тяхната теория щели да се случат, ако хората *не* бяха насилствено ограбвани чрез масовия авторитарен рекет за ограбване.

Освен това, такива глупави твърдения изобщо не се изказват в ситуации, където не участва „авторитет“. Никой не би приел твърдение, че е редно даден ресторант да накара насила някого да плати за храна, която той не е поръчал, а въз основа на твърдението, че в противен случай този човек може да умре от глад. Никой не би приел твърдение, че е редно един строител да накара някого да плати за някаква сграда, която той не е поръчал, а въз основа на твърдението, че в противен случай този човек може да остане без дом. Но дори още по-нелепо би било да се твърди, че е редно една улична банда да провежда рекет за „защита“, така че бандата да има ресурси да държи всички *останали* опасни улични банди вън от техния град. Обаче това е точно същият опит за оправдание на всяка „Власт“: че на нея трябва да ѝ се разреши да извършва агресия срещу всички хора, така че да може да ги *защитава* от други, кои-

то може да извършат агресия срещу тях. Поддръжниците на силна полиция или мощна армия – и двете финансирани чрез насилствена конфискация на имущество – са приели постулата, че не само е редно, но и е необходимо хората да бъдат потискани, управлявани и ограбвани от „Властта“, тъй като това се прави за тяхно собствено добро. Фактът, че авторитарните „защитници“ не успяват да предотвратят престъпление или война, а вместо това драстично *увеличават* и двете чрез разпалване на войни и създаване на „нелегални“ пазари, сякаш остава незабелязан от онези, които пропагандират отбрана чрез „Властта“. От друга страна, едва ли някой би изрекъл нелепото твърдение, че е редно да се извършва насилие срещу хората, за да бъдат „защитавани“, ако хората не си въобразяваха, че „авторитетът“ има правото да извършва агресия.